

בש"פ 5201/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5201/17

כבוד השופט ע' פוגלמן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ח' בתמוז התשע"ז (2.7.2017)

בשם המבקשת: עו"ד הדר פרנקל

בשם המשיב: עו"ד טלי תמרין

החלטה

לפניי בקשה - שש עשרה במספר - להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. הרקע הצריך לעניין פורט בהחלטות קודמות שניתנו בעניין הארכת מעצרו של המשיב. האחרונה שבהן היא ההחלטה להארכת מעצרו של המשיב מיום 27.3.2017 (בש"פ 2534/17 מדינת ישראל נ' פלוני (27.3.2017) (להלן: בש"פ 2534/17)). בתמצית ייאמר כי ביום 12.3.2013 הוגשנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות מין במשפחה ובידי אחראי על חסר ישע (אינוס, מעשי סדום ומעשים מגונים) ועבירה של הדחה בחקירה, שביצע כלפי בתו (ילידת

עמוד 1

1996; להלן: המתלוננת); ועבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות של קטין או חסר ישע, ואיומים, שביצע כלפי המתלוננת ובנו (יליד 2003). על פי הנטען בכתב האישום, ביצע המשיב עבירות מין חמורות כלפי המתלוננת, מאז הייתה כבת 8 שנים, עת התגוררו בני המשפחה באוקראינה, אשר נמשכו לאחר עלייתם ארצה ועד חשיפת הפרשה בשנת 2013, עת מלאו למתלוננת 15 שנים.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. לאחר בקשות דחיה מטעם המשיב, תחילה לשם לימוד חומר החקירה בתיק ובהמשך נוכח החלפת ייצוגו של המשיב, נדחה הדין ליום 10.4.2013. בדיון שהתקיים ביום זה הסכים המשיב כי קיימות בעניינו ראיות לכאורה ועילת מעצר וביקש כי בית המשפט יורה על עריכת תסקיר מעצר, ובקשתו זו התקבלה. ביום 5.5.2013 הגיש שירות המבחן תסקיר מעצר בעניין המשיב שבגדרו נקבע כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק על ידי המשיב וכי נוכח מצב העניינים המתואר בתסקיר אין בחלופות המעצר המוצעות כדי לתת מענה הולם לתכלית המעצר, ומשכך נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שחרורו של המשיב בערובה. ביום 17.7.2013 הורה בית המשפט על עריכת תסקיר משלים בעניינו של המשיב, זאת לבקשתו. בתסקיר המשלים עמד שירות המבחן על המלצתו שלא לשחרר את המשיב בערובה מן הסיבות האמורות. ביום 11.9.2013 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו משמצא כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית להוכחות אשמתו וכי אין בנמצא חלופה ההולמת את רמת המסוכנות הלכאורית הנשקפת מן המשיב, לרבות החשש משיבוש הליכי משפט.

3. משלא הסתיים משפטו של המשיב תוך 9 חודשים, נעתר בית משפט זה ל-15 בקשות להארכת מעצרו ב-90 ימים נוספים – שלחלקן אף נתן המשיב את הסכמתו. יוער כי במהלך תקופה זו נערכו בהנחיית בית משפט זה (החלטת השופט ח' מלצר בבש"פ 123/15 מדינת ישראל נ' פלוני (13.1.2015)); החלטת השופט נ' סולברג בבש"פ 6599/15 מדינת ישראל נ' פלוני (15.10.2015)) תסקירי מעצר משלימים שבגדרם חזר שירות המבחן על המלצתו שלא לשחרר את המשיב לחלופת מעצר משמצא כי לא חל שינוי ברמת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד המשיב וכי חלופות המעצר המוצעות אינן מתאימות. עתה מבוקש להאריך את מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים.

4. בבקשה שלפניי מתואר מהלך העניינים החריג בתיק העיקרי, המתנהל מאז שנת 2013, אשר פורט בהחלטות הקודמות ולמותר הוא לשוב ולעמוד על כל פרטיו בהחלטתי זו. יצוין בתמצית כי פרשת ההגנה אשר החלה עוד ביוני 2014, נמשכה קרוב ל-3 שנים, שבמהלכן נדחתה שמיעת עדי ההגנה מספר פעמים, לבקשת באת כוחו של המשיב, עו"ד טלי תמרין, בעיקר מסיבות רפואיות הנוגעות לעו"ד תמרין ולקו ההגנה שננקט בתיק. אשר להתקדמות ההליך מאז הוגשה בקשה מספר 15 להארכת מעצרו של המשיב, צוין בבקשה שלפניי כי ביום 9.5.2017 הגישה באת כוח המשיב בקשה שהוכתרה "בקשה דחופה למתן הוראות" ביחס להתנהלותה הנטענת של המבקשת בעניין ראיות הגנה שבאת כוחו של המשיב מבקשת להגיש לבית המשפט (להלן: בקשת המשיב מיום 9.5.2017). בית המשפט ביקש את תגובת המבקשת וביום 15.5.2017 דחה את הבקשה בקבעו כי אין מקום להגשת מסמכים נוספים מטעם המשיב זאת לאור החלטת בית המשפט מיום 9.3.2017 שלפיה הסתיימה פרשת הראיות בתיק. ביום 22.5.2017 הגישה באת כוח המשיב בקשה שהוכתרה "בקשה בהולה לביטול החלטה מיום 9.3.2017 עקב שינוי נסיבות" שבגדרה התבקשה פסילתו של מסמך שהוגש מטעם המבקשת המציג את עמדת גורמי הטיפול ביחס לבקשת באת כוחו של המשיב להעיד את המתלוננת פעם נוספת. עוד התבקש כי המתלוננת ואם המתלוננת יזמו לעדות נוספת "לאור שינוי נסיבות וגילוי ראיות חדשות". בו ביום דחה בית המשפט את הבקשה על כל חלקיה. נכון למועד זה, הגישה המבקשת את סיכומיה ביום

17.5.2017, בעוד הסיכומים מטעם ההגנה אמורים להיות מוגשים ביום 15.7.17.

5. בבקשתה טוענת המבקשת כי המשיב מסוכן לציבור זאת כעולה מעבירות המין שביצע לכאורה בביתו הקטינה לאורך שנים ארוכות, תוך נקיטת אלימות כלפיה וכלפי בנו; ומתסקירי שירות המבחן שנערכו בעניינו. לטענת המבקשת, קצב התקדמותו של התיק העיקרי נובעת מדחיות רבות מטעם באת כוחו של המשיב ומקו ההגנה שננקט בעניינו. משכך, טוענת המבקשת כי קיימות בעניינו נסיבות חריגות המובילות להתמשכות יוצאת דופן של ההליך אשר יש בהן כדי להצדיק את בקשתה. לטענתה, השלב בו מצוי ההליך העיקרי; אופן התנהלות ההגנה; ומסוכנות המשיב מצביעים כי אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב עד לסיום משפטו.

6. בדיון שהתקיים לפני התנגד המשיב לקבלת הבקשה. באת כוח המשיב טענה כי כעולה מתסקירי שירות המבחן, ערבי המוצעים של המשיב נפסלו עקב משך היכרותם עמו ומשכך המשיב מופלה עקב היותו עולה חדש אשר משכך של קשריו החברתיים אינו יכול לעלות על משך שהותו הקצר בארץ. באשר למסוכנותו הנטענת של המשיב, טענה באת כוחו כי קיימות נסיבות ספציפיות המצדיקות את שחרורו לחלופת מעצר וביניהן בקשת המבקשת בסיכומיה לזכות את המשיב מעבירות של תקיפת קטין המיוחסות לו באשר לבנו; חזרתה הנטענת של המתלוננת מהאשמותיה וטענתה כי בדתן מליבה; ובקשת ילדיו של המשיב כי ישוחרר ממעצר. עוד טענה באת כוח המשיב כי סיכומי המבקשת הוגשו באיחור מאחר והמועד להגשתם חלף ביום 8.5.2017 ואלה הוגשו לטענתה ביום 22.5.2017.

7. באת כוח המבקשת חזרה מצדה על טענותיה בבקשה שלפיהן נשקפת מן המשיב מסוכנות מובהקת נוכח המיוחס לו והוסיפה כי על אף שביקשה בסיכומיה לזכותו מעבירות של תקיפת קטין הנוגעות לבנו, עבירות המין המיוחסות לו הן שמצדיקות את הארכת מעצרו. עוד ציינה באת כוח המבקשת כי על ההגנה להגיש את סיכומיה ביום 15.7.2017 וכי ההליך עומד לפני סיום. באת כוח המבקשת ציינה כי האיחור בהגשת סיכומיה נבע מהמתנת המבקשת להחלטת בית המשפט בבקשת המשיב מיום 9.5.2017.

8. נקודת המוצא להכרעה בבקשה שלפני היא ההחלטה בבקשה האחרונה להארכת מעצרו של המשיב מיום 27.3.2017 (בש"פ 2534/17). בהחלטה זו נקבע כי באיזון שבין הטעמים להארכת מעצר - ובפרט המסוכנות הנשקפת מהמשיב, לבין חלופ הזמן וקצב התקדמותו של ההליך העיקרי, הכף נוטה להארכת מעצר. זאת על אף שקצב התקדמותו של ההליך העיקרי ומשכך גם תקופת מעצרו של המשיב, הינם חריגים במיוחד. כפי שציין חברי השופט מ' מזוז, בית משפט זה, כמו גם בית משפט קמא, קבעו פעם אחר פעם כי התנהלותה החריגה של ההגנה היא שהובילה להתמשכות יוצאת הדופן של ההליך (ראו בש"פ 2534/17, פסקה 9). דברים אלה עומדים בעינם גם בשלב הנוכחי. מאז שניתנה ההחלטה האמורה חלפו 90 ימים נוספים, שבמהלכם הוגשו סיכומי המבקשת, וסיכומי המשיבה עתידיים להיות מוגשים ביום 15.7.2017. נראה אפוא כי ההליך עומד לפני סיומו, ולא ניתן לקבוע כי בפרק הזמן שחלף מאז שניתנה ההחלטה האחרונה השתנתה נקודת האיזון במידה המצדיקה את שחרורו בערובה של המשיב. יוזכר כי בית משפט זה עמד בהחלטותיו הקודמות על המסוכנות הנשקפת מן המשיב הנלמדת מחומרת המעשים המיוחסים לו ומתסקיריו של שירות המבחן אשר שלל שוב ושוב את אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. סבורני כי על אף בקשתה של המבקשת לזכות את המשיב מעבירת תקיפת קטין באשר לבנו, אין הדבר מקהה את מסוכנותו הגבוהה הנלמדת מחומרת עבירות המין שמיוחסות לו.

בנסיבות אלה ראיתי לקבל את הבקשה.

סוף דבר: הבקשה מתקבלת אפוא. מעצרו של המשיב מוארך ב-90 ימים החל מיום 6.7.2017 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 23362-03-13 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' בתמוז התשע"ז (2.7.2017).

ש ו פ ט
